

คาถาเสริมบุญในการปิดทอง

เพื่อให้การปิดทองลูกนิมิตเป็นบุญเป็นกุศลมากขึ้นเจริญด้วยคุณค่าสาระทางธรรมทางปัญญา จึงขอมอบคาถาพุทธภาษิตให้ท่านที่จะปิดทองจดจำเป็นคติและนำไปว่าขณะปิดทองโดยปฏิบัติตามข้อแนะนำต่อไปนี้

ขั้นตอนการปิดทองลูกนิมิต

๑. นำแผ่นทองท่านละ ๙ แผ่นพร้อมทั้งคาถาพุทธภาษิต ๑ แผ่นจากตู้ที่จัดไว้
๒. ท่องคาถาพุทธภาษิตให้คล่อง
๓. ขณะปิดทองลูกนิมิตแต่ละลูก ทำจิตใจให้เบิกบานสดใส พร้อมๆ กับว่าคาถาพุทธภาษิตไปด้วย

หมายเหตุ: - เมื่อปิดทองเสร็จแล้ว โปรดทิ้งกระดาษประกบแผ่นทองลงในถัง เพื่อช่วยรักษาความสะอาดบริเวณวัด

- ถ้าแผ่นทองหมดหรือหาแผ่นทองไม่พบโปรดติดต่อแจ้งเจ้าหน้าที่วัดหรือพระภิกษุให้ทราบ

ต่อไปนี้จะนำคาถาพุทธภาษิตมาลงพิมพ์เรียงลำดับไว้เพื่อให้ผู้ที่มีศรัทธาจะได้อ่านไตร่ตรองเจริญธรรม หรือจดจำไว้เป็นคติสืบไป

"คำอธิษฐานจิตปิดทองลูกนิมิต ๙ ทิศ"

“ด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้มาตามระลึกถึงคุณของพระรัตนตรัย คุณของพระพุทธเจ้าอันนับอสงไขย

พระองค์ ไม่ถ้วน

ขอนอบน้อมกราบไหว้บูชาด้วยดอกไม้ของหอม ขอตั้งจิตอธิษฐานปิดทองลูกนิมิต พร้อมขอถึงพระรัตนตรัยว่า
เป็นที่พึ่ง

ด้วยเดชแห่งบุญนี้ ขอให้ข้าพเจ้าเข้าถึงพระธรรมที่สว่างไสว รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในธรรมของพระพุทธเจ้า
รู้แจ้งแตกฉานในสรรพศาสตร์ทั้งปวงทั้งทางโลกและทางธรรม

ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ เอาชนะอุปสรรคทั้งหมด ให้เข้าถึงฐานะอัน
ประเสริฐ ที่เลิศทั้งมนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติและนิพพานสมบัติ ให้ได้สมบัติอัศจรรย์พ้นใช้สร้างบารมีในปัจจุบัน
ชาตินี้

เมื่อยังต้องเวียนว่ายตายเกิด ถือกำเนิดมาเป็นมนุษย์ ให้ได้เพศบริสุทธิ์ บังเกิดในตระกูลสัมมาทิฐิ พบ
พระพุทธศาสนา เกิดในวงศ์พระเจ้าจักรพรรดิ ให้ได้ที่สุดแห่งรูปสมบัติ ที่สุดแห่งทรัพย์สมบัติ ที่สุดแห่งคุณสมบัติ
ที่สุดแห่งลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และมรรคผลนิพพาน ให้มีสมบัติมหาศาล สมบัติจักรพรรดิตั้งไม่พ่อง บังเกิด
ขึ้นทุกภพทุกชาติ ให้ได้บรรลุนิพพานของพระพุทธเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย สามารถระลึกชาติได้ ให้ได้สร้างความดีตราบ
ชีวิตหมดสิ้นอายุขัย ครั้นละโลกไป ให้ได้ไปสู่สุคติโลกสวรรค์ ในวงบุญพิเศษ เขตของบรมโพธิสัตว์ผู้มุ่งไปสู่ที่สุด
แห่งธรรม ให้มีดวงดาวสว่างไสว เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ ฉลาดในศาสตร์ทั้งปวง บาปกรรมอย่าได้มากรำกราย ให้
สามารถขจัดมารร้าย ทั้งวิบัติบาปศกดิ์สิทธิ์ วิบากกรรม วิบากมรอุปสรรคต่างๆ นานาในชีวิต ให้ละลายหาย
สูญบุญศกดิ์สิทธิ์เกื้อกูลให้ชีวิตบริบูรณ์ตลอดไป

ธรรมใดที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันตเจ้าทุกๆพระองค์ได้บรรลุ ขอให้ข้าพเจ้าจงบรรลุนิพพานนั้น
ขอให้ความปรารถนาทั้งหมดของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญฯ”

คาถาพุทธภาสิต

(เรียงตามอักษรบาลี)

อชเชว กิจจมาตปปี (๑๔/๕๒๗)

รีบทำความเพียรเสียแต่วันนี้

อตตนา โจทยตตานิ (๒๕/๓๕)

จงเตือนตนด้วยตนเอง

อตตนา หิ สุนฺเตน นานํ ลภติ ทูลลภํ (๒๕/๒๒)

มีตนที่ฝึกดีแล้วนั้นแหละ คือได้ที่พึงที่หาได้ยาก

อตตา สุนฺโต ปุริสสฺส โขติ (๑๕/๖๖๕)

ตนที่ฝึกดีแล้ว เป็นเครื่องรุ่งเรืองของคน

อดตานั ทมยนิติ ปณติตา (๒๕/๑๖)

บัณฑิตย๋อมฝีกตน

อนากุลา จ กมมุนตา เอตมมจคลมุตตม (๒๕/๓๑๘)

การงานไม่ค้งค้งสับสน เป็นมจลอันสูงสุด

อนิพพินทียการิสส สมมทตโต วิปจจติ (๒๗/๒๔๔๔)

ทำเรื้อยไป ไม่ท้อถอย ผลที่ประสงค้จะสำเร็จสมหมาย

อปุปมตตา น มียนิติ (๒๕/๑๒)

ผู้ไม่ประมาท ย๋อมไม่ตาย

อปุปมาโท อมตัม ปท (๒๕/๑๒)

ความไม่ประมาท เป็นทางไม่ตาย

อโหมข์ ทิวส์ กยิรา อปุเปน พหุเกน วา (๒๖/๓๕๙)

เวลาแต่ละวัน อย่าให้ผ่านไปเปล่า จะน้อยหรือมาก ก็ให้ได้อะไรบ้าง

อโทรตตมตุนทิตัม ตัม เว ภาทเทกรตโตติ (๑๔/๕๒๒)

ขยันทั้งคืนวัน ไม่ซิมเซา นั้นแลเรียกว่า มีแต่ละวันนำโชค

อาปุรติ ธิโร ปุณสส โลกัม โลกัมปี อาจัน (๒๕/๑๙)

ธีรชนสร้างควมดีทีละน้อย ก็เต็มเปี่ยมไปด้วยควมดี

อาโรคยปรมา ลากา (๑๓/๒๘๗)

ควมไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ

อาสีเสถว ปุริโส (๒๘/๔๕๐)

เป็นคนควรหวังเรื้อยไป

กตตพพิ กุสล (๒๕/๑๔)

เกิดมาแล้วชาติหนึ่ง พึงสร้างควมดีไว้ให้มาก

กถมภูตสส เม รตติณทิวา (๒๔/๔๘)

วันคืนล่วงไปๆ บัดนี้เราทำอะไรอยู่

กมมุนา วตตตี โลโก (๑๓/๗๐๗)

สัตว์โลก ย่อมเป็นไปตามกรรม

กมมุนา โหติ พุราหมโณ (๑๓/๗๐๗)

เป็นคนประเสริฐ เพราะการกระทำ

โกธั ฆตวา สุขั เสติ (๑๕/๑๙๙)

ฆ่าความโกรธได้ ย่อมอยู่เป็นสุข

ขโณ โว มา อุปัจจคา (๒๕/๓๒๗)

อย่าปล่อยโอกาสให้ผ่านเลยไปเสีย

จิตตสส ทมโธ สารุ (๒๕/๑๓)

การฝึกจิต ให้เกิดผลดี

จิตตัม ทนตัม สุขาวหิ (๒๕/๑๓)

จิตที่ฝึกแล้ว นำสุขมาให้

จิตตัม รกเขต เมธาวิ (๒๕/๑๓)

ผู้มีปัญญาพึงรักษาจิต

ตถจ กมมัม กตัม สารุ ยัม กตวา นานุตปปติ (๑๕/๒๘๑)

ทำกรรมใดแล้ว ไม่ร้อนใจภายหลัง กรรมที่ทำนั้นแลดี

ททมาโน ปิโย โหติ (๒๒/๓๕)

ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก

ทนต์ เสฎฐโฐ มนุสเสสุ (๒๕/๓๓)

ในหมู่มนุษย์ คนที่ฝึกแล้วประเสริฐสุด

ทพหเมณั ปรกกเม (๑๕/๒๓๙)

พึงบากบั่นทำการให้มั่นคง

ทินนั สุขผลั โหติ (๑๕/๑๓๖)

ของที่ให้แล้ว ชื่อว่าอำนวยสุขเป็นผลแล้ว

เทวา น อิสสนติ บุริสปรกกมสุส (๒๓/๕๐๕)

ความเพียรของคนไม่ลดละ ถึงเทวดาก็ก็ดกกันไม่ได้

ธมมจาริ สุขั เสติ (๒๕/๒๓)

ผู้ประพฤติธรรม ย่อมอยู่เป็นสุข

ธมมปีติ สุขั เสติ (๒๕/๑๖)

ผู้อิ่มใจในธรรม ย่อมนอนเป็นสุข

ธมเม โต ปโรโลกั น ภาเย (๑๕/๒๐๕)

ตั้งอยู่ในธรรมแล้ว ไม่ต้องกลัวปรโลก

ธมโม สุขิจนโณ สุขมวาทติ (๒๖/๓๓๒)

ธรรมที่ประพฤติดีแล้ว นำมาซึ่งความสุข

ธมโม หเว รกขติ ธมมจาริ (๒๖/๓๓๒)

ธรรมนั้นแหละ รักษาผู้ประพฤติธรรม

ธีโร จ สุขสัวาโส (๒๕/๒๕)

ปราชญ์มีการอยู่ร่วมเป็นสุข

นตถิ ปญาสมา อาภา (๑๕/๒๙)

แสงสว่างเสมอด้วยปัญญา ไม่มี

นิชมตติพลา ปณฺชิตา (๒๓/๑๑๗)

ขุมกำลังของบัณฑิต คือการรู้จักพินิจ

นิพนฺนโสภีโน อตถา (๑๕/๘๙๔)

ประโยชน์งามตรงที่สำเร็จ

นิพพานํ ปรมํ สุขํ (ขุ.ธ. ๒๕/๔๒)

นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง

นิเวตตยนฺติ โสภมฺหา (๒๗/๑๔๙๒)

คนใจการุณย์ ช่วยแก้ไขให้คนหายโศกเศร้า

โนปฺลิตฺติ โลกฺเข โทเยน ปทุมํ ยถา (๒๖/๓๘๔)

ไม่ติดโลก เหมือนบัวไม่ติดน้ำ

ปจฺจุปฺนเนน ยาเปนฺติ เตน วณฺโณ ปสฺสิตฺติ (๑๕/๒๒)

อยู่กับปัจจุบัน ผิวพรรณจะผ่องใส

ปญฺญํ นปฺปมฺชฺเชยฺย (๑๔/๖๘๓)

ไม่พึงละเลยการใช้ปัญญา

ปา เจนํ ปสาสฺติ (๑๕/๑๗๕)

ปัญญาเป็นเครื่องปกครองตัว

ปญฺญา นรานํ รตนํ (๑๕/๑๕๙)

ปัญญาเป็นดวงแก้วของคน

ปญฺญา โลกฺสมิ ปชฺโชโต (๑๕/๒๑๗)

ปัญญาเป็นดวงสว่างในโลก

ปญฺญา ว ธเนน เสยฺโย (๑๓/๔๕๑)

ปัญญาแล ประเสริฐกว่าทรัพย์

ปัญญา สุตวินิจฉินิ (๒๗/๒๔๔๔)

ปัญญาเป็นเครื่องวินิจฉัยสิ่งที่ได้เล่าเรียน

ปัญญาชีวี ชีวิตมาหุ (๑๕/๘๔๑)

ปราชาญว่า ชีวิตที่อยู่ด้วยปัญญา ประเสริฐสุด

ปัญญาย ติตตินิ (๒๗/๑๖๔๓)

อิมด้วยปัญญา ประเสริฐกว่าความอิมทั้งหลาย

ปัญญาย อตถิ ชานาติ (๒๖/๒๖๘)

ด้วยปัญญา จึงจะรู้ว่าอะไรเป็นประโยชน์

ปัญญายตถิ วิปสสติ (๒๓/๓)

ด้วยปัญญา จึงจะเห็นอรรถชัดแจ้ง

ปัญญาสहित โนโร อธิ ทุกเข สุขานิ วินุทติ (๒๗/๒๔๔๔)

คนมีปัญญา ถึงแม้ตกทุกข์ ก็ยังหาสุขพบ

ปฏิรูปการี ธรรวา อฎาตา วินุทเต ธนั (๑๕/๘๔๕)

ขยัน เอาธุระ ทำเหมาะจังหวะ ย่อมหาทรัพย์ได้

ปณชิตา โสกนุทา ภวานติ (๒๘/๓๓๓)

บัณฑิตช่วยปิดเป่าทุกข์โศกความเศร้าของปวงชน

บุญญู โจเรหิ ทูหริ (๑๕/๑๕๙)

ความดี โจรลักไม่ได้

ภเวยย ปริปุจฉโก (๒๘/๙๔๙)

พึงเป็นนักสอบถามหาความรู้

โกคา สนุนิจยั ยนติ วมมิโกวูปจียติ (๑๑/๑๙๗)

ทรัพย์สินย่อมพอกพูนขึ้นได้ เหมือนดังก่อกอมปลวก

มา ขาศี ปุจฉ จรณนัจ ปุจฉ (๑๕/๖๖๐)

อย่าถามถึงชาติกำเนิด จงถามถึงความประพฤติ

ยี่ ลทธี เตน ตฤพพิ (๒๗/๑๓๖)

ได้สิ่งใด พึงพอใจด้วยสิ่งนั้น

โยคา เว ชายเต ฎริ (๒๕/๓๐)

ปัญญา ย่อมเกิดเพราะใช้การ

รตโย อโมฆา คจฉนติ (๒๘/๔๓๙)

คืนวันไม่ผ่านไปเปล่า

ลพภา ปียา โอจิตตเตน ปฉฉา (๒๘/๓๗๕)

เตรียมตัวไว้ให้ดีกว่าก่อนแล้ว ต่อไปก็จะได้สิ่งที่รัก

วายเมถว ปุริโส ยาว อตถสส นิปปทา (๑๕/๘๙๑)

เป็นคนควรพยายามเรื่อยไป จนกว่าผลที่หมายจะสำเร็จ

วิเจยยทานํ สุกตปสตุถิ (๑๕/๙๙)

ให้ด้วยพิจารณา พระศาสดาทรงสรรเสริญ

วิชา อูปตตี เสฎา (๑๕/๒๐๖)

บรรดาสິงที่งอกงามขึ้นมา วิชาประเสริฐสุด

วิชาจรณสมปนโน โส เสฎฐุ เทวมานุเส (๑๑/๗๒)

ผู้สมบูรณ์ด้วยวิชาและจรรยา ชื่อว่าประเสริฐสุดทั้งในหมู่มนุษย์และเทวดา

วิริเยน ทุกขมจเจติ (๒๕/๓๑๑)

คนล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร

สจิตตมนุรกุชถ (๒๕/๓๓)

จงตำมรักษาจิตใจของตน

สจจ๋ หเว สาธุตร์ รสานั (๒๕/๓๑๑)

สัจจะ เป็นรสดียิ่งกว่าประการส

สติ ปโตโท ธีรสส (๒๘/๘๙๑)

สติเป็นปฏักของนักปราชญ์

สติ โลกสมิ ซาคโร (๑๕/๒๑๗)

สติเป็นความตื่นตัวในโลก

สติมโต สทา ภาททำ (๑๕/๘๑๒)

คนมีสติ เท่ากับมีของดีที่นำโชคตลอดเวลา

สติมโต สุเว เสยโย (๑๕/๘๑๒)

คนมีสติยอมตีสั้นทุกวัน

สทฐา ทุตียา ปุริสสส โหติ (๑๕/๑๗๕)

ศรัทธาเป็นมิตรคู่ใจตน

สทฐิธ วิตตัม ปุริสสส เสฏฐัม (๑๕/๒๐๓)

ศรัทธาเป็นทรัพย์ประเสริฐของคนในโลกนี้

สพพทานัม รมมทานัม ชินาติ (๒๕/๓๔)

การให้ธรรม ชนะการให้ทั้งปวง

สพพัม อีสสรียัม สุขัม (๒๕/๖๓)

อิสรภาพเป็นสุขทั้งสิ้น

สพเพสั สหิตโต โหติ (๒๓/๑๒๘)

คนดี บำเพ็ญประโยชน์แก่ปวงชน

สมคคานัม ตโป สุกโข (๒๕/๒๕)

เมื่อคนพร้อมเพรียงกัน ความเพียรพยายามก็นำสุขมาให้

สมญาเปติ อุตทานิ อนุอคคิวิ สนุธม (๒๓/๔)

ตั้งตัวให้ได้ เหมือนก่อไฟจากเชื้อชนิดเดียว

สย กทานิ ปุญญานิ ต มิตตัม สมปรายิกัม (๑๕/๑๕๙)

บุญที่ทำไว้เอง เป็นมิตรตามตัวไปเบื้องหน้า

สย กทานิ ปุญญานิ ต เว อาเวณียัม ธนัม (๒๓/๑๙๙๘)

ความดีที่ทำไว้เองนั่นแล เป็นทรัพย์ส่วนตัวแท้ๆ

สัวิรุฬฺหเถ เมธาวิ (๒๓/๒๑๔๑)

เล่าเรียนมีปัญหา จะเจริญงอกงาม

สิกฺขเยยฺย สิกฺขิตพฺพานิ (๒๓/๑๐๘)

อะไรควรศึกษา ก็พึงศึกษาเถิด

สีลัม กวจฺมพฺภุตัม (๒๖/๓๗๘)

ศีล เป็นเกราะอย่างอัศจรรย์

สีลัม ยาว ชรา สาธุ (๑๕/๑๕๙)

ศีลยังประโยชน์ ให้สำเร็จตราบเท่าชรา

สีลัม อภฺรณัม (๒๖/๓๗๘)

ศีลเป็นอภรณ์อันประเสริฐ

สุภัม สาธุณา สาธุ (๒๕/๑๒๔)

ความดี คนดีทำงาน

สุขสฺส ทาทา เมธาวิ สุขัม โส อธิคจฺจติ (๒๒/๓๗)

คนฉลาด ให้ความสุข ก็ได้ความสุข

สุขัม วต ตสฺส น โหติ กิณฺจติ (๒๕/๕๕)

ไม่มีอะไรค้างใจกังวล มีแต่ความสุขหนอ

สุขา สงฆสส สามคคี (๒๕/๑๙๔)

สำมคคีของหมู่ ให้เกิดสุข

สุขา สทธา ปติฏฐิตา (๒๕/๓๓)

ศรัทธาตั้งมั่นแล้ว นำสุขมาให้

สุชีโน วตารหนโต (๑๗/๑๕๓)

ท่านผู้ไกลกิเลส ช่างมีแต่ความสุข

สุโข ปณฺญา ย ปฏฺฐิตา (๒๕/๓๓)

การได้ปัญญา นำมาซึ่งความสุข

สุโข ปุณฺณสส อจฺจโย (๒๕/๑๙)

การสร้างสมความดี นำสุขมาให้

สุโข พุทธานมฺปปาโท (๒๕/๒๔)

ความเกิดขึ้นแห่งท่านผู้รู้ทั้งหลาย นำสุขมาให้

สุนกขตฺตํ สุมจฺจลํ สุปภาตํ สหฺมุจฺจิตํ (๒๐/๕๙๕)

ประพุดดีชอบเวลาใด เวลานั้นชื่อว่าฤกษ์ดี มงคลดี เข้าดี รุ่งอรุณดี

สุภาสิตา จ ยา วาจา เอตมมจฺจลมฺมุตตมํ (๒๕/๖)

พูดดี เป็นมงคลอันอุดม

เสโย อมิตโต เมธาวิ ยนฺเจ พาลานุกมฺปโก (๒๗/๔๕)

มีศัตรูเป็นบัณฑิต ดีกว่ามีมิตรเป็นพาล

ยาทิสฺสจฺจปเสวติ โสปี ตาทิสโก โหติ (๒๗/๒๑๕๒)

คบคนเช่นใด ก็เป็นเช่นคนนั้น

หิตो พหุณฺนํ ปฏิปชฺชโกเค (๑๕/๑๓๘)

คนดีจัดการโรคทรัพย์ให้ประโยชน์แก่คนจำนวนมาก

รวบรวมจากหนังสือ หนังสือฝังลูกนิมิต-ผูกสีมา -วัดญาณเวศกวัน